

Arrest

nr. 290 046 van 8 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 oktober 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. QUAIRIAT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag om machtiging tot verblijf die verzoeker op 3 april 2020 indiende in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Ze luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03.04.2020 werd ingediend door :

*K., G. N. (R.R.: *)*

*nationaliteit: Afghanistan
geboren te Day Asal op X
adres: **

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Betrokkene, die in Afghanistan opgeleid werd tot dierenarts zonder zijn studies volledig te hebben afgewerkt, toont niet aan dat het bijzonder moeilijk is om terug te keren naar Afghanistan om zich vervolgens te richten tot de Belgische ambassade in Pakistan voor het aanvragen van een visum om langer dan 3 maanden op het Belgische grondgebied te kunnen verblijven.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene diende in 2016 een verzoek in om internationale bescherming. Dit verzoek werd in 2019 afgewezen door zowel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij betekende op 27.11.2019 een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene verkoos geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien zonder geldige verblijfsdocumenten in België. Betrokkene verwijst naar de duur van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarbij dient verwezen te worden naar het belangrijke gegeven dat betrokkene een ongeloofwaardig asielrelaas met tal van tegenstrijdigheden heeft afgelegd ten overstaan van de Belgische asielinstanties waardoor kan gesteld worden dat betrokkene zelf aan de basis ligt van de duur van zijn procedure. Uit de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: "Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer opnieuw problemen te kennen met de taliban. Men zou u willen rekruteren omdat u vanwege uw werk in de veterinaire sector op veel plaatsen kwam en een groot netwerk had. Nadat u weigerde met hen samen te werken werd u door de taliban van Maimana en van Kunduz telefonisch en schriftelijk bedreigd. Het Commissariaat-generaal kan in uw hoofde echter geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of reële vrees voor het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, vaststellen. Uw verklaringen over uw vluchtmotieven zijn immers op verschillende punten tegenstrijdig, wat de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen ernstig ondermijnd. Ook uw verklaringen aangaande de persoonlijke bedreigingen van de taliban aan uw adres zijn weinig overtuigend. Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming." Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, kan niet ingeroepen worden als buitengewone omstandigheid. De duur van de procedure hindert hem immers niet om terug te keren naar zijn land van herkomst en zich vervolgens tot de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post te richten. Dat geldt eveneens voor de duur van de procedure waarbij een machtiging tot verblijf aanvraagt op basis van humanitaire redenen. Betrokkene heeft geen nieuw verzoek ingediend om internationale bescherming na de machtsovername door de taliban wat een belangrijke indicatie is dat betrokkene dergelijke bescherming gezien de gewijzigde omstandigheden niet behoeft. Betrokkene is een man die in Afghanistan de opleiding 'dierenarts' kon volgen en in Afghanistan werkervaring opdeed in veterinaire instituten en die op zelfstandige wijze naar Europa kon reizen terwijl zijn familie in Afghanistan bleef. Betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming werd grondig onderzocht en de Belgische asielinstanties concludeerden dat betrokkene geen enkele vorm van internationale bescherming behoeft. Betrokkene is ook geen kwetsbare persoon in de Afghaanse context in de zin van een niet-begeleide minderjarige, noch een alleenstaande vrouw, noch een moeder die alleen aan het hoofd staat van een gezin met kinderen.

Betrokkene verwijst in zijn aanvulling art. 9bis van 29 april 2022 naar de nieuwe situatie in Afghanistan met de machtsovername door de taliban. In te algemene bewoordingen verwijst hij naar de moeilijkheid om terug te keren naar zijn land van herkomst omdat hij 'geëuropeaniseerd' zou zijn. Betrokkene maakt niet aanemelijk dat hij geen Afghaan meer zou zijn, maar meer een Europees burger, en dit door zijn

verblijf in België sedert 2016 en dat hij geen enkele band meer zou hebben met Afghanistan, noch dat hij door zijn verblijf op het Belgische grondgebied een zodanige taalachterstand en culturele achterstand zou hebben opgelopen dat hij in zijn land van herkomst niet meer normaal zou kunnen functioneren. Ook lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Zijn ouders verblijven in Mazar-e-Sharif. Hij heeft 4 broers en 8 zussen die in Afghanistan en mogelijks in Iran verblijven. Betrokkene verbleef 23 jaar in Afghanistan en zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden kunnen geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst. Dat betrokkene vervreemd zou zijn van het leven in Afghanistan en bijgevolg niet meer zou kunnen functioneren, kan niet aangenomen worden. Wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft, kan vermeld worden dat het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gepaard is gegaan met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en de ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het is aan betrokkene om aan te tonen dat hij in het land van bestemming een reëel risico loopt op blootstelling aan een onmenselijke behandeling. Betrokkene laat echter na om een persoonlijk en recente bewijsstukken hiervan voor te leggen. Ook omtrent zijn verklaring van een mogelijke bedreiging vanwege de ISKP werden geen overtuigende stukken voorgelegd. Betrokkene verwijst naar Afghanen die vanuit het buitenland terug zijn gekeerd naar Afghanistan en die slecht behandeld zouden zijn geworden door de taliban. Wat maakt dat er mogelijks mensen slecht behandeld zouden zijn geweest, wordt niet overtuigend aangegeven, noch dat hij zich in een identieke situatie bevindt als de mensen die slecht zouden behandeld geweest zijn. Er worden voorbeelden aangehaald zoals een Afghaan die in het bezit was van een buitenlandse kredietkaart die om die reden vervolgd zou geweest zijn. Dergelijke voorbeelden zijn moeilijk verifieerbaar omtrent de ware toedracht van een mogelijke gebeurtenis. Het is niet aannemelijk dat alle Afghanen die terugkeren uit het buitenland slecht behandeld zullen worden. Om van Afghanistan een voorspoedig land te kunnen maken, behoeft het land immers veel nuttige werkkrachten waaronder intelligente, opgeleide mensen zoals betrokkene. Dat dergelijke mensen zouden worden geweerd en bestraft, lijkt niet waarschijnlijk. Een actueel persoonlijk risico op een schending van artikel 3 EVRM kan op basis van wat betrokkene aangeeft en voorlegt, niet worden vastgesteld.

Betrokkene verklaart duurzaam en lokaal verankerd te zijn en beroept zich op artikel 8 van het EVRM en de artikelen 7 en 33 van het handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie. Betrokkene beroept zich op artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie. Betrokkene verwijst naar de corona-restricties. Betrokkene verwijst naar het respect voor de familiebanden en artikel 8 van het EVRM. Betrokkene heeft een werkverleden in België voor tal van organisaties en verenigingen, zowel in loondienst als vrijwilligerswerk en hij wil dit naar de toekomst toe verder zetten. Hij verwijst naar artikel 15 van het handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie. Betrokkene haalt ook volgende artikelen aan: artikel 23 van de universele verklaring voor de rechten van de mens, artikel 6 van het internationaal verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en artikel 1 van het Europees sociaal handvest. Betrokkene verwijst naar de 'redelijke termijn', zowel inzake zijn verzoek om internationale bescherming (duurtijd: 3 jaar en 9 maanden) en zijn verzoek om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Mevrouw Fillejea Peeters en de heer Olivier Wailly kwamen met betrokkene in contact via de facebook-site 'Hart voor Vluchtelingen' en fungeerden als gastgezin. Ze getuigen op een positieve manier over betrokkene. Het koppel uit Ledeborg omschrijft betrokkene als een intelligent persoon met een positieve kijk op het leven die zeer traumatische gebeurtenissen zou hebben beleefd in het land van herkomst. Betrokkene geeft als buitengewone omstandigheid aan dat hij na een jarenlang verblijf in België zeer goed geïntegreerd is geraakt in de samenleving. Hij zou goed Nederlands kunnen spreken, volgde taallessen en hij deed ook behoorlijk wat werkervaring op, zowel in loondienst, als via vrijwilligerswerk. Zo werkte hij voornamelijk in Gent en Sint-Niklaas, meer dan een jaar voor POST.NL als orderpicker, tolkte hij in ziekenhuizen, bij dokers en privépraktijken van specialisten voor anderstalige patiënten (zoals consulten voor onder meer zijn huisgenoot en een oudere man) waarbij iemand getuigt dat zonder zijn hulp die mensen moeilijker te verzorgen zouden geweest zijn, vrijwilligerswerk voor het OCMW, NV T-groep, cirQ, de zomerbar Baracita

waar hij de bijnaam 'Speedy' kreeg via Refugee Interim, Cinemaximiliaan, DOK, Wereldvluchtelingendag, Bouworde vzw (deelname aan bouwkampen), 'Let's save food' om voedselverspilling tegen te gaan waarbij hij overtollig voedsel met de bakfiets ophaalde, naar een centraal punt bracht, om het voedsel vervolgens te labelen, te stockeren en te verdelen, engageerde hij zich voor festivals waaronder Boomtown-festival in Gent (opbouw, afbraak, barhulp, sfeerbeheer, Green Team, catering, promo) en filmvertoningen (programmatie, communicatie, publiekswerking, technische installatie). Hij werkte als klusjesman (onderhoudswerken, herstellingswerken), als muzikant, als kok, als toezichter, voor diverse organisaties. Betrokkene wordt in aanbevelingsbrieven omschreven als intelligent, zeer sociaal, immens gemotiveerd, behulpzaam, meertalig (kenis van minstens 5 talen), goedlachs. Betrokkene volgde cursussen waaronder 'mind-spring' (toekomstgericht denken), cursus 'omgaan met stress',... Hij behaalde het attest 'maatschappelijke oriëntatie'. Betrokkene zou een breed sociaal netwerk hebben opgebouwd die hem naar de toekomst toe zal blijven ondersteunen en hij wordt aanzien en omschreven als een duurzaam lokaal verankerd steunfiguur en een vertrouwenspersoon die zich in een prangende humanitaire situatie bevindt. Betrokkene roept in dit verband artikel 8 van het EVRM in. Het is zonder twijfel bewonderenswaardig hoe betrokkene zich gedroeg in de Belgische samenleving gedurende zijn lopende asielpcedure, maar bovenstaande elementen van integratie op zich hinderen hem niet om zich tot de Belgische ambassade te richten in Pakistan indien hij voor een lange duur wenst verblijfs gemachtigd te worden. Het zijn weliswaar elementen die hij kan opwerpen voor de Belgische ambassade en ongetwijfeld zal hij ook dan nog steeds beroep kunnen doen op alle organisaties waarvoor hij zich heeft ingezet gedurende zijn toegestane verblijf in België. De elementen van integratie behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en worden bijgevolg in deze fase niet verder behandeld (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Het feit dat betrokkene tewerkgesteld was, vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien deze tewerkstelling alleen werd toegestaan zolang zijn asielpcedure niet was afgesloten. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien. In de aanvraag 9bis wordt verwezen naar zijn traumatisch beleefd verleden en zijn psychische en mentale kwetsbaarheid waarvoor hij psychologisch begeleid werd. De Belgische asielinstanties oordeelden dat niet aangetoond werd dat betrokkene stress ondervindt ten gevolge een traumatisch beleefd verleden. De Belgische asielinstanties hadden wel begrip voor de onzekere situatie waarin betrokkene zich bevindt: "De psychologe die betrokkene opvolgde heeft geen psychiatrische medische expertise en het voorgelegde attest heeft ook niet het gezag van een medisch attest. Het is dan ook geheel onduidelijk op welke basis de opsteller van het attest tot de conclusie komt dat de door u genoemde klachten gegrond zijn, en hoe zij eenduidig en "duidelijk" wijzen op een Posttraumatisch Stresssyndroom. Er kan begrip opgebracht worden voor feit dat het doorlopen van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming voor elke verzoeker een zekere mate van stress en onzekerheid met zich meebrengt."

Wat betreft het feit dat er geen Belgische diplomatieke post bestaat in Afghanistan; dit element kan niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. De aanvraag dient immers ingediend te worden bij de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Betrokkene toont niet aan dat het voor hem onmogelijk is om de aanvraag in te dienen via de bevoegde Belgische diplomatieke post, nl. de Belgische ambassade te Pakistan. Betrokkene legt geen bewijzen voor dat hij geen verblijfstitel zou kunnen verkrijgen die hem zou toelaten om (tijdelijk) op een legale wijze in Pakistan te verblijven om aldaar de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat hij niet gerechtigd is op verblijf in Pakistan volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien zijn er regelmatig Afghanen die een aanvraag indienen via de Belgische diplomatieke of consulaire post in Pakistan. Om een visumaanvraag in te dienen, moeten normaliter een aantal documenten verzameld worden in Afghanistan. Bijvoorbeeld: taskara's, paspoorten, huwelijks-, geboorteen overlijdensaktes, uittreksel strafregister, toestemming reizen voor kinderen, enzovoort. Hoewel de Afghaanse overheidsdiensten gedurende enige tijd na de machtsovername gesloten waren, lijkt het momenteel terug mogelijk om bepaalde documenten van de burgerlijke stand te verkrijgen (taskara, geboortekte, huwelijksakte, uittreksel uit het strafregister). Sinds december 2021 kunnen Afghanen opnieuw een paspoort verkrijgen. Het Afghaans ministerie van Buitenlandse zaken onder het Talibanregime zou opnieuw Afghaanse documenten legaliseren. De Belgische ambassade in Islamabad is bevoegd om documenten afgeleverd door de Afghaanse autoriteiten te legaliseren. De FOD Buitenlandse Zaken bevestigde op 07.03.2022 dat documenten afgeleverd door de Afghaanse ambassade in België zonder enig probleem kunnen worden gelegaliseerd. Een visumaanvraag kan nog steeds enkel worden ingediend door de aanvrager zelf bij de bevoegde Belgische diplomatieke post. Er wordt geen alternatieve wijze van indiening voorzien voor Afghaanse visumaanvragen. Digitale indiening of indiening door de refertepersoon in België is tot nader order niet mogelijk. In zeer precare situaties kan wel geprobeerd worden om een uitzondering te vragen. De Belgische ambassade in Islamabad (Pakistan)

blijft voor Afghanen de bevoegde diplomatieke post voor de indiening van een visumaanvraag. Uitzonderlijk kan indiening ook bij de Belgische diplomatieke post van een ander land. Hiervoor kan betrokkene beroep doen op zijn advocaat om na te gaan of hij daarvoor in aanmerking kan komen. Om naar Pakistan te kunnen afreizen moeten Afghaanse onderdanen een geldig visum hebben, afgeleverd door de Pakistaanse autoriteiten. Afghanen kunnen een e-visum aanvragen via deze website: <https://visa.nadra.gov.pk/how-to-apply/> Het zou ook mogelijk zijn om online een verlenging van het visum aan te vragen. Om een e-visum te bekomen is een geldig paspoort vereist. Het zou ook mogelijk zijn om een visum aan te vragen bij de Pakistaanse diplomatieke posten in Afghanistan (ambassade in Kabul, en consulaten in Herat, Jalalabad, Kandahar en Mazare-Sharif). Visumaanvragen moeten ingediend worden via de outsourcingpartner van de Belgische ambassade in Islamabad, met name één van de drie VFS Global kantoren in Pakistan (Islamabad, Lahore of Karachi). DVZ tracht de visumaanvragen zorgvuldig en zo snel mogelijk te behandelen. Afghanen die al een visum gezinshereniging of humanitair visum hebben aangevraagd kunnen de status van de verwerking van hun aanvraag terugvinden op de website van DVZ: <https://dofi.ibz.be/nl/themes/faq/visa/een-visumaanvraag-opvolgen>

Betrokkene heeft op 27.11.2019 een bevel om het grondgebied te verlaten ondertekend. Betrokkene diende vrijwillig gevolg te geven aan dit bevel om het grondgebied te verlaten. Het principe wordt gehanteerd dat betrokkene de verplichting heeft om zelf gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene dient alles in het werk te stellen om aan zijn wettelijke verplichting om het land te verlaten te voldoen en bijgevolg dient hij zelf alle stappen te ondernemen om rechtstreeks of via een derde land naar zijn herkomstland terug te keren of naar een land waar hij kan verblijven. Het is mogelijk dat betrokkene momenteel geen beroep kan doen op enkele internationale, 'westerse', organisaties gezien de gewijzigde omstandigheden in Afghanistan. Dat betekent echter niet dat hij als Afghaanse staatsburger zelf geen terugreis kan organiseren naar het land waar hij is geboren en opgroeide en een opleiding kon volgen en waar zijn familie nog steeds verblijft."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van dezelfde wet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM).

2.2. Met de bestreden beslissing wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beoordeeld.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

Uit het voorgaande blijkt dat de mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen als uitzonderingsbepaling restrictief moet worden geïnterpreteerd. De “buitengewone omstandigheden” strekken er niet toe te verantwoorden waarom de machtiging voor een verblijf van meer dan drie maanden wordt verleend, maar om te verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland wordt ingediend. Het betreft omstandigheden die een tijdelijke terugkeer van de vreemdeling naar zijn land van oorsprong, om er de noodzakelijke formaliteiten voor het indienen van een aanvraag tot machtiging tot verblijf te vervullen, onmogelijk of bijzonder moeilijk maken.

De vreemdeling moet in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Hij dient met andere woorden aan te tonen dat het voor hem bijzonder moeilijk is terug te keren naar zijn land van oorsprong of naar een land waar hij gemachtigd is te verblijven, om er zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Thans is de vraag aan de orde of de verwerende partij op deugdelijke wijze kon oordelen dat verzoeker niet afdoende aannemelijk heeft gemaakt dat het voor hem onmogelijk, dan wel bijzonder moeilijk is om de aanvraag te doen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het uitgangspunt bij deze beoordeling is de aanvraag die werd ingediend en de daarin aangevoerde elementen. Immers, de bewijslast bij het indienen van zulk een aanvraag rust op de aanvrager, die alle gegevens moet bijbrengen die de aanspraken die hij meent te kunnen maken kunnen staven. Bovendien zou de Raad zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij werden voorgelegd in de loop van het besluitvormingsproces. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

2.3. Verzoeker voert onder meer de schending aan van de formele motiveringsplicht zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De formele motiveringsplicht zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, is een doelnorm die ertoe strekt de bestuurde inzicht te geven in de feitelijke en juridische overwegingen die aan de hem aanbelangende beslissing ten grondslag liggen wat hem onder meer moet toelaten om met kennis van zaken zijn kansen af te wegen en zijn rechtsmiddelen voor te bereiden. (RvS 1 september 2021, nr. 251.405)

Verzoeker betoogt dat hij zich sinds zijn verblijf in België voorbeeldig heeft gedragen, dat de verwerende partij zijn parcours zelfs als bewonderenswaardig heeft bestempeld, dat hij werkbereid is en verschillende getuigenverklaringen heeft neergelegd. Hij citeert ook uit het arrest nr. 122 738 van deze Raad waarin het volgende wordt gesteld:

“Verzoekers betogen dat de gemachtigde in de bestreden beslissing niet meer doet dan een opsomming geven en niet op afdoende wijze motiveert waarom in concreto in het voorliggende geval de elementen van integratie niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd. Uit lezing van de motieven van de beslissing stelt de Raad vast dat inderdaad blijkt dat de gemachtigde zonder meer oordeelt dat deze elementen niet verantwoorden dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De gemachtigde laat na te motiveren waarom deze elementen niet verantwoorden dat de aanvraag in België wordt ingediend. Dergelijke motivering kan bezwaarlijk als afdoend beschouwd worden. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt vastgesteld.”

Verzoeker stelt dat hij zich dienstig op deze rechtspraak kan beroepen.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker in zijn aanvraag heeft gewezen op zijn duurzame en lokale verankering en zich beroept op artikel 8 van het EVRM. Vervolgens

wordt een uitvoerige opsomming gegeven van het werkverleden van verzoeker in België, waarbij hij zich heeft ingezet voor tal van organisaties en verenigingen, zowel in loondienst als in de hoedanigheid van vrijwilliger. Daarop wordt gesteld:

“Betrokkene zou een breed sociaal netwerk hebben opgebouwd die hem naar de toekomst toe zal blijven ondersteunen en hij wordt aanzien en omschreven als een duurzaam lokaal verankerd steunfiguur en een vertrouwenspersoon die zich in een prangende humanitaire situatie bevindt. Betrokkene roept in dit verband artikel 8 van het EVRM in. Het is zonder twijfel bewonderenswaardig hoe betrokkene zich gedroeg in de Belgische samenleving gedurende zijn lopende asielprocedure, maar bovenstaande elementen van integratie op zich hinderen hem niet om zich tot de Belgische ambassade te richten in Pakistan indien hij voor een lange duur wenst verblijfs gemachtigd te worden. Het zijn weliswaar elementen die hij kan opwerpen voor de Belgische ambassade en ongetwijfeld zal hij ook dan nog steeds beroep kunnen doen op alle organisaties waarvoor hij zich heeft ingezet gedurende zijn toegestane verblijf in België. De elementen van integratie behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en worden bijgevolg in deze fase niet verder behandeld (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).”

Hoewel de bescherming van het privéleven onder artikel 8 van het EVRM niet absoluut is, en het EHRM er bij diverse gelegenheden aan heeft herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een Staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27), kunnen, in bepaalde gevallen kunnen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het privéleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM. Derhalve moet de verwerende partij overgaan tot een belangenafweging, waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds.

In de bestreden beslissing wordt ter zake enkel gesteld dat de elementen van integratie op zich verzoeker niet verhinderen om zich tot de Belgische ambassade te richten en dat deze elementen dus behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en niet worden behandeld in de ontvankelijkheidsfase. Van motieven die blijken geven van een beoordeling van het door verzoeker ingeroepen artikel 8 van het EVRM, in het bijzonder van een belangenafweging in het licht van deze bepaling is geen sprake. De verwerende partij kan derhalve niet worden bijgetreden waar zij in haar nota stelt dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde telkens op uitgebreide en gedetailleerde wijze is ingegaan op alle elementen die verzoeker in zijn aanvraag heeft aangehaald. De bestreden beslissing is dus niet afdoende gemotiveerd.

Ook het verdere verweer in de nota doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De verwerende partij stelt hierin dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt de motieven van de bestreden beslissing hem niet in staat stellen te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens ze is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Zij voegt daaraan toe dat verzoeker duidelijk de motieven van de bestreden beslissing kent, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift, zodat aan de formele motiveringsplicht werd voldaan. Deze repliek brengt echter geen soelaas. Immers, een verzoeker kan op ontvankelijke wijze inhoudelijk kritiek uiten op de in de beslissing aanwezige materiële motieven en tevens voorhouden dat niet alle motieven erin worden weergegeven, derwijze dat er ook sprake is van een schending van de formele motiveringsplicht omdat de motivering niet afdoende is (RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Uit hetgeen hiervoor werd vastgesteld blijkt dat dit het geval is.

2.4. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 oktober 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS